ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ: ៥៩ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការអនុវត្តរបបសោធននិវត្តន៍ និង សោធនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ចំពោះមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ ១៩៩៣
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី០១ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស-រកត ១០៩៤-៨៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសម្រួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខនស-រកត១០៩៤-៩០ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសម្រួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២ នស៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០៦ នស៩៤ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ តុលាឆ្នាំ១៩៩៤ ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល
- បានឃើញព្រះរាជក្រម លេខនស/រកម០១៩៦/១៧ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ និង អតីតយុទ្ធជន
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខនស/រកត០៨៩៧/១៨៧ ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៧ ស្តីពីការកែសម្រួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល
- តាមសេចក្តីស្នើសុំពីរដ្ឋលេខាធិការ ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ និង អតីតយុទ្ធជន
- បានការយល់ព្រមពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រី នាសម័យប្រជុំថ្ងៃទី ២១ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៧

ស ំ រ េ ច
ជំ ពូ ក ទី ១
របបសោធននិវត្តន៍

មាត្រា១: អ្នករាជការទាំងពីរភេទ ត្រូវបានទទួលរបបសោធននិវត្តន៍ ប្រចាំខែបាន លុះត្រាតែបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៥៤ និង មាត្រា៥៥ នៃច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ។

មាត្រា២: អ្នករាជការទាំងពីរភេទ ត្រូវបានទទួលប្រាក់សោធននិវត្តន៍អតិបរមា ស្មើនឹង៨០ភាគរយនៃបៀវត្សសុទ្ធសាធ របស់សាមីខ្លួន លុះត្រាតែបានបំពេញការងារយ៉ាងតិច៣០ ឆ្នាំ ។

ប្រាក់សោធនអតិបរមានេះ ត្រូវបានអនុវត្តតាមករណីដូចខាងក្រោម ៖

-អ្នករាជការមានអាយុ ៥៥ ឆ្នាំយ៉ាងតិច និង មានអតីតភាពការងារ ៣០ ឆ្នាំយ៉ាងតិច ។

-អ្នករាជការដែលមានអតីតភាព ការងារ៣០ឆ្នាំឡើងទៅ ហើយបានស្ម័គ្រចិត្តសុំចូលនិវត្តន៍ មុនអាយុ៥៥ឆ្នាំ។

មាត្រា៣: ចំពោះអ្នករាជការ ដែលបានបំពេញលក្ខខណ្ឌចូលនិវត្តន៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១ខាងលើ ហើយមានអតីតភាពការងារ២០ឆ្នាំយ៉ាងតិច ត្រូវបានទទួលប្រាក់សោធននិវត្តន៍ អប្បបរិមាស្មើនឹង៦០ភាគរយ នៃបៀវត្សសុទ្ធសាធរបស់សាមីខ្លួន។អ្នករាជការដែលបានបំពេញការងារ លើសពី២០ឆ្នាំឡើង ត្រូវបានទទួលប្រាក់សមាមាត្របន្ថែម២ភាគរយ ក្នុង១ឆ្នាំលើបៀវត្សសុទ្ធសាធ របស់សាមីខ្លួន។ប្រាក់សោធននិវត្តន៍សមាមាត្រនេះ ត្រូវបានគិតតាមករណីពីរយ៉ាងដូចខាងក្រោម ៖

១-មិនត្រូវខ្ពស់ជាងប្រាក់សោធននិវត្តន៍ អតិបរមា ៨០ ភាគរយឡើយ ។

២-មិនត្រូវទាបជាងប្រាក់បៀវត្ស អប្បបរិមាសុទ្ធសាធប្រចាំខែ នៃតារាងគាំប្រាក់របស់សាមីខ្លួនឡើយ។

មាត្រា៤: ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ ប្រចាំខែរបស់និវត្តជនម្នាក់ៗ ត្រូវបានគិតបន្ថែមប្រាក់តំបន់នៅតាមតំបន់ ដែលសាមីខ្លួនរស់នៅ ប្រាក់ប៉ះពាល់សុខភាព ចំពោះអ្នករាជការដែលធ្វើការងារធ្ងន់ ការងារលំបាក ការងារប៉ះពាល់សុខភាព ដូចពេលកំពុងបំពេញការងារមុនពេលចូលនិវត្តន៍ ប្រាក់ឧបត្ថម្ភប្រពន្ធ កូនក្រោមអាយុ១៥ឆ្នាំនិងចាប់ពីអាយុ១៥ឆ្នាំឡើងទៅត្រូវមានលិខិតបញ្ជាក់ការសិក្សាពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច និង ប្រាក់ឧបត្ថម្ភផ្សេងៗទៀតដែលរដ្ឋបានកំណត់ ។

មាត្រា៥: អ្នករាជការដែលត្រូវបានក្រសួង ស្ថាប័នប្រកាសអោយចូលនិវត្តន៍ ត្រូវបានទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភ មួយដង ស្មើនឹងបៀវត្សសរុបប្រចាំខែ ចំនួន ៤ ខែ ។

មាត្រា៦: អ្នករាជការដែលមានអាយុគ្រប់ចូលនិវត្តន៍ ប៉ុន្តែមានអតីតភាពការងារ តិចជាង២០ឆ្នាំ មិនត្រូវផ្តល់ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ឡើយ ។ ក្នុងករណីនេះ រដ្ឋផ្តល់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភជាប្រាក់សោធននិវត្តន៍ ដែលបានកាត់ទុកនិងប្រាក់ឧបត្ថម្ភផ្សេងៗទៀត តែមួយលើក ។ប៉ុន្តែនៅពេលមិនទាន់បានបង្កើត បេឡាសោធននិវត្តន៍ និងបាតបង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ រដ្ឋត្រូវចំណាយប្រាក់ឧបត្ថម្ភនេះ ដោយគិតតាមចំនួនឆ្នាំ ដែលសាមីខ្លួនបានបំពេញការងាររដ្ឋរហូតដល់ថ្ងៃដែលត្រូវបញ្ឈប់ពីការងារ។ប្រាក់ឧបត្ថម្ភនេះ ត្រូវគិតតាមចំនួនឆ្នាំដែលបានបំពេញការងាររដ្ឋ ដោយកំណត់ទាបបំផុតស្មើនឹង បៀវត្សសរុបប្រចាំខែ របស់សាមីខ្លួនគុណនឹង៤ ហើយខ្ពស់បំផុតស្មើនឹងបៀវត្សសរុបប្រចាំខែ របស់សាមីខ្លួនគុណនឹង១០ ។

មាត្រា៧: ចំពោះអ្នករាជការ ដែលដល់អាយុចូលនិវត្តន៍ និង មានអតីតភាពការងារគ្រប់ ៣០ ឆ្នាំ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៥១ នៃច្បាប់សហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ហើយត្រូវបានរដ្ឋអនុញ្ញាតអោយបន្តការងារបន្ថែមទៀត មិនត្រូវកាត់ទុកប្រាក់សោធននិវត្តន៍ទៀតឡើយ ។

មាត្រា៨: របៀបគិតអតីតភាពការងារ របស់អ្នករាជការ ត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម ៖

រយៈពេលបំពេញការងាររួម នៃអ្នករាជការស៊ីវិល គឺជារយៈពេលបំពេញការងាររដ្ឋគ្រប់របបសង្គម ។ ដោយឡែក ចំពោះអ្នករាជការដែលធ្លាប់បានបំពេញការងាររដ្ឋ មុនឆ្នាំ១៩៧៥ ហើយពុំបានបំពេញការងារក្នុងរបបប៉ុលពត ក៏ត្រូវបានគិតបន្ថែមរយៈពេលបំពេញការងារ ៣ឆ្នាំ ៨ខែ និង ២០ថ្ងៃថែមទៀតដែរ ។

រយៈពេលបំពេញការងារ នៃអ្នករាជការស៊ីវិលរួមមាន ៖

- រយៈពេលបំពេញការងារ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌពេញសិទ្ធិ នៅតាមក្រសួងស្ថាប័ននានារបស់រដ្ឋ
- រយៈពេលធ្វើកម្មសិក្សា ឬ បណ្តុះបណ្តាលមុខវិជ្ជាជីវៈ ក្នុង ឬ ក្រៅ ប្រទេសរបស់អ្នករាជការក្នុងក្របខ័ណ្ឌរដ្ឋ
- រយៈពេលដែលរដ្ឋចាត់អោយទៅបំពេញការងារ នៅក្រៅប្រទេស
- រយៈពេលឃាត់ ឬ ឃុំខ្លួន តែក្រោយមករកពុំឃើញ
- រយៈពេលបំពេញការងារ ក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ និង នគរបាលជាតិ
- រយៈពេលធ្វើកម្មសិក្សា មុនបញ្ចូលក្របខ័ណ្ឌពេញសិទ្ធិ

មិនត្រូវចាត់ទុកជារយៈពេលបំពេញការងារ គឺរយៈពេលត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយឈប់សំរាក ដោយមិនទទួលបៀវត្ស។

មាត្រា៩: អ្នករាជការស៊ីវិលទាំងពីរភេទ ដែលមានអាយុលើសពី៥៥ឆ្នាំ អាចបន្តការងារបានលុះត្រាតែបានបំពេញលក្ខខ័ណ្ឌ ក្នុងមាត្រា៦៣នៃច្បាប់សហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល និងអនុក្រឹត្យលេខ៨០អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៦ ស្តីពីការកំណត់លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ដែលស្នើសុំពន្យារពេលចូលនិវត្តន៍ ។

មាត្រា១០: នៅពេលនិវត្តជនទទួលមរណភាព គ្រួសារនៃសពត្រូវបានរដ្ឋ ផ្តល់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភមួយលើក ចំនួន ១២ខែ លើប្រាក់សោធននិវត្តន៍សរុប ប្រចាំខែរបស់សាមីខ្លួន ដើម្បីធ្វើបុណ្យតាមប្រពៃណី ។ ដោយឡែក ចំពោះសហព័ទ្ធនៃសពត្រូវបានបន្តទទួល ប្រាក់ឧបត្ថម្ភប្រចាំខែ រហូតដល់ពេលគាត់ស្លាប់ ឬ មានគ្រួសារថ្មី ។ កូនកំព្រានៃសព ត្រូវបានទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភប្រចាំខែ ដូចកូនកំព្រានៃសពមន្ត្រីរាជការ រហូតដល់អាយុ១៥ឆ្នាំ និងចាប់ពីអាយុ១៥ឆ្នាំឡើងទៅ ត្រូវមានលិខិតបញ្ជាក់ការសិក្សា ពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

ជំ ពូ ក ទី ២

របបសោធនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ

មាត្រា១១: អ្នករាជការទាំងពីរភេទ ដែលបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ហើយមានអតីតភាពការងារ ចាប់ពី២០ឆ្នាំទៅ ដល់ក្រោម៣០ឆ្នាំ ហើយពុំគ្រប់អាយុចូលនិវត្តន៍ មានសិទ្ធិទទួលប្រាក់សោធនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៩ នៃច្បាប់សហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ក្នុងករណីមិនគ្រប់លក្ខខណ្ឌនេះ ត្រូវបានបញ្ឈប់ពីការងារនៅពេលណាក៏បាន ហើយត្រូវបានទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភ និង ប្រាក់ទាត់ទុកតែមួយដង ដូចអ្នករាជការពុំគ្រប់លក្ខខណ្ឌចូលនិវត្តន៍ដែរ ។

ប្រាក់សោធនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ អតិបរិមាត្រូវបានកំណត់៦៥ភាគរយ នៃបៀវត្សសុទ្ធសាធ ប្រាក់សោធននេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះអ្នករាជការណា ដែលបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ដោយគ្រោះថ្នាក់ការងារនិង បំពេញបេសកកម្ម ។

ប្រាក់សោធនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ អប្បបរិមាត្រូវបានកំណត់៥០ភាគរយ នៃបៀវត្សសុទ្ធសាធ ប្រាក់សោធននេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះអ្នករាជការណា ដែលបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ដោយជំងឺ ឬ គ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗ ។ ចំពោះអ្នករាជការដែលមានអតីតភាពការងារ លើសពី២០ឆ្នាំឡើងទៅ ត្រូវបានទទួលប្រាក់សោធនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈអប្បបរិមា និងត្រូវបានទទួលប្រាក់សមាមាត្របន្ថែម២,៥ភាគរយ ក្នុងមួយឆ្នាំលើបៀវត្សសុទ្ធសាធ របស់សាមីខ្លួន។ ប៉ុន្តែប្រាក់សោធនសមាមាត្រនេះ មិនត្រូវលើសប្រាក់សោធនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ អតិបរិមា ឬ មិនត្រូវទាបជាង៩០ភាគរយ នៃប្រាក់បៀវត្សអប្បបរិមាសុទ្ធសាធ នៃតារាងកាំប្រាក់របស់សាមីខ្លួនឡើយ ។

ការកំណត់ថាបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ នៃអ្នករាជការស៊ីវិល ត្រូវសំរេចដោយគណៈកម្មការមួយ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៩ នៃច្បាប់សហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ។

មាត្រា១២: អ្នករាជការបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈម្នាក់ៗ ត្រូវបានទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភ ប្រាក់តំបន់ ប្រាក់ប៉ះពាល់សុខភាព ប្រាក់ឧបត្ថម្ភប្រពន្ធ កូន និង ប្រាក់ឧបត្ថម្ភផ្សេងៗទៀត ដូចជានិវត្តជនដែរ ។

មាត្រា១៣: អ្នករាជការដែលបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ត្រូវបានអនុវត្តរបៀបគិតរយៈពេលបំពេញការងារ ដូចជានិវត្តជនដែរ ។

មាត្រា១៤: អ្នករាជការដែលក្រសួង ស្ថាប័ន តម្រូវអោយចូលបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ត្រូវបានទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភម្តងគត់ ស្មើនឹងបៀវត្សសរុបប្រចាំខែចំនួន ៧ ខែ ។

មាត្រា១៥: អ្នករាជការដែលបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ នៅពេលទទួលមរណភាព គ្រួសារនៃសពត្រូវបានផ្តល់ឧបត្ថម្ភប្រាក់ ដូចជានិវត្តជនដែរ ។

ជំពូកទី៣
ភារកិច្ច និង សមត្ថកិច្ច នៃការគ្រប់គ្រង បើកប្រាក់សោធននិវត្តន៍ និង សោធនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ

មាត្រា១៦: ជារៀងរាល់ឆ្នាំក្រសួង ស្ថាប័ននីមួយៗ ត្រូវលើកគំរោងផែនការស្ថិតិ និង ថវិកា សំរាប់អ្នករាជការក្រោមឱវាទ ដែលគ្រប់ល័ក្ខខ័ណ្ឌចូលនិវត្តន៍ និងចូលបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ជូនក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារនិងអតីតយុទ្ធជន និង ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីបំរុងថវិកាសំរាប់បើកផ្តល់ជូននិវត្តជន និងជនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ។

ក្រសួង ស្ថាប័ននីមួយៗមានភារកិច្ច លើកគំរោងផែនការថវិកា និង បើកប្រាក់ឧបត្ថម្ភលើកដំបូង ជូននិវត្តជន និងជនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ។ ការបើកប្រាក់ឧបត្ថម្ភលើកដំបូងនេះ ត្រូវស្នើទៅក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ការគ្រប់គ្រង និង ការបើកប្រាក់សោធននិវត្តន៍ និងសោធនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈប្រចាំខែ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ និងអតីតយុទ្ធជន រហូតដល់ពេលបង្កើតបាន បេឡាសោធននិវត្តន៍ និង បាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ។

មាត្រា១៧: និវត្តជន និង ជនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ដែលបានទទួលប្រាក់សោធននិវត្តន៍ និងសោធនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈប្រចាំខែកន្លងមក ត្រូវបានគិតបញ្ចូលប្រាក់ឧបត្ថម្ភ ប្រពន្ធ កូន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៩នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា១៨: ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ និង អតីតយុទ្ធជន ត្រូវចេញប្រកាសណែនាំអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ។

ជំពូកទី ៤

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា១៩: សហរដ្ឋមន្ត្រី ទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ ក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ និង អតីតយុទ្ធជន រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋលេខាធិការ នៃរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានមុខងារសាធារណៈ និង គ្រប់ក្រសួងស្ថាប័ន ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ តាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៦ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៧

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២

អ៊ឹង ហួត ហ៊ុន សែន

<u>កន្លែងទទួល:</u>

- ខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ខុទ្ទកាល័យ នាយករដ្ឋមន្ត្រីទាំង ២
- គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន
- ឯ ក សា រ - កាលប្បវត្តិ

បានជំរាបជូន

ឯកឧត្តមនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ និង នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២

ស៊ុយ សែម

រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ និង អតីតយុទ្ធជន